

fra Industriraadet indsendte Materiale. Jeg er saavel Direktør Lindberg som Sekretær Himmelstrup megen Tak skyldig for de værdifulde Bidrag, de hver for sig har ydet gennem den saglige Bearbejdelse af det indsendte Materiale og de af dem selvstændigt foretagne Undersøgelser til den almindelige Forstaaelse af Krisen. Men hverken Hr. Lindberg eller Hr. Himmelstrup har haft det ringeste med Udarbejdelsen af selve Betænkningen, dens Konklusion og de 8 Punkter, at gøre. Naar derfor et enkelt Blad i Punkt 8 har ment at kunne spore Direktør Lindbergs Indflydelse, beror dette paa en fuldstændig Fejltagelse, hvilket sikkert vil fremgaa tilstrækkelig tydeligt af de Bemærkninger, jeg senere skal knytte til dette Punkt.

Ingen kan mere end jeg beklage, at Betænkningen ikke laa paa Tingets Bord ved denne Samlings eller i det mindste ved Finanslovbehandlings Begyndelse. Men naar dette ikke har kunnet lade sig gøre, kan jeg med rolig Samvittighed sige, at det ikke er min eller Ministeriets Skyld. Der er fra vor Side gjort alt for at fremme Sagen det mest mulige, og jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer ved at gennemlæse Betænkningen og i denne Forbindelse naturligvis navnlig de af de sagkyndige udarbejdede Bemærkninger vil erkende — hvad de nu ellers kan mene om Betænkningen, dens Form og Indhold og det Resultat, Ministeriet er kommet til —, at der bag disse Bemærkninger ligger et meget betydeligt Arbejde, og jeg maa for mit Vedkommende i Tilslutning til, hvad jeg sagde for et Øjeblik siden, have Lov til at tilføje: et særdeles dygtigt Arbejde, et Arbejde, som efter min Mening i enhver Henseende kan taale Sammenligning med de Bidrag, der af Industriraadet er ydet til Belysning af Situationen.

Jeg skal paa den anden Side gerne indrømme, at Undersøgelsen har strakt sig over et længere Tidsrum, end jeg oprindelig havde tænkt mig, og havde man sidst i Juni Maaned spurgt mig, hvornaar jeg mente, at Undersøgelsen vilde være tilendebragt, havde jeg utvivlsomt sagt, at det kun vilde dreje sig om et Par Maaneder. Jeg maatte nemlig efter min Mening være berettiget til at gaa ud fra, at naar Industrien allerede i December forrige Aar havde rejst Kravet om Beskyttelse mod Konkurrence fra Lande med lav Valuta, altsaa 6 Maaneder, forinden Industrimødet fandt Sted midt i Juni Maaned, og ogsaa allerede i Januar til Rigsdagens Industriudvalg havde indsendt en Række Redegørelser fra nødstedte Indu-

strier, saa skulde det ikke vare 2, i visse Tilfælde 3 Maaneder, inden dette Materiale var ført til Dato eller yderligere suppleret, eller inden der forelaa Besvarelser paa de Forespørgsler, som Handelsministeriet ved den fornyede Undersøgelse mente at maatte stille, og som efter min bedste Overbevisning ikke paa nogen Maade kunde siges at komme de forskellige Organisationer eller Virksomheder overraskende end sige være vanskelige at besvare. De første Besvarelser modtog Ministeriet, som jeg sagde før, og som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, med den omtalte Skrivelse af 18. August fra Industriraadet, de sidste vedrørende Jernindustrien ved en Skrivelse af 13. September og nogle supplerende Oplysninger henimod Slutningen af September, altsaa ikke ret mange Dage, før Rigsdagen traadte sammen.

Dette siger jeg ikke for at bebrejde Industrien noget som helst, men jeg nævner det ved denne Lejlighed, som synes mig at være den rette, for at prøve paa at ramme en Pæl gennem den fejlagtige Opfattelse, som jeg ved har været ret udbredt, at det var Handelsministeriet, som laa og smølede med Sagen. Jeg finder saa meget mere Anledning til at gøre det, som det unægtelig i nogen Grad forbavsede mig, at endog et Medlem af Industriraadets staaende Udvalg, Direktør Chr. H. Olesen, forleden i Studenterforeningen kunde give Udtryk for en saadan Opfattelse, uagtet han vidste bedre Besked. Direktør Olesen udtalte nemlig om denne Undersøgelse, om hvis Betimelighed, Form og Tilrettelæggelse der, som det fremgaar af Betænkningen, har været fuld Enighed mellem Industriraadet og mig, at Regeringen uden at optage nogen reel Debat om Problemet nu, altsaa i Sommer, havde begyndt at forlange Materiale fra Industriraadet til Belysning af Forholdene, og han tilføjede — og her citerer jeg med den højtærede Formands Tilladelse ordret —, at „med Udveksling af Indlæg er Sommeren gaaet hen, alt medens Arbejdsløsheden har holdt sig paa en Højde, der maatte og skulde føre hyggelige Konsekvenser med sig for Statskassen“. Rent formelt er denne Udtalelse maaske i og for sig om ikke helt uangribelig, saa dog heller ikke urigtig, for saa vidt Undersøgelsen virkelig har strakt sig over hele Sommeren, men reelt giver den et ganske forkert Billede af Forholdene, og ærede Medlemmer vil vel nok give mig Ret i, at det i betænkelig Grad ligner det Billede, som ærede Modstan-